

ÎNCHEIERE

06 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Banca comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni, reprezentată de către avocatul Roger Gladei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie Culicov împotriva Băncii comerciale „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Vlad Zaporojan și Societatea cu răspundere limitată „Parșe-Tutun” cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Banca comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni și a fost menținută hotărârea din 26 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 12 august 2016 Anatolie Culicov a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Vlad Zaporojan și Societatea cu răspundere limitată „Parșe-Tutun” cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform titlului executoriu eliberat de Judecătoria Orhei, s-a dispus încasarea din contul SRL „Parșe-Tutun” în beneficiul său a sumei de 330000 de dolari SUA.

A menționat că, în legătură cu faptul că, SRL „Parșe-Tutun” deține cont bancar în cadrul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, la data de 02 noiembrie 2015, la oficiul central al băncii a fost înregistrată încheierea executorului judecătoresc Vlad Zaporojan nr. 046-2865/15 din aceeași dată, prin care banca a fost obligată să furnizeze informația dacă debitorul SRL „Parșe-

Tutun” dispune de conturi bancare, iar în cazul în care dispune să fie aplicat sechestrul pe mijloacele financiare în limita sumei de 275000 de dolari SUA.

A susținut că, la data de 03 noiembrie 2015 BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a emis comunicatul informativ nr. 2015/07/78863, prin care a adus la cunoștința executorului judecătoresc faptul că, suma disponibilă în contul debitorului este de 2352 de lei și sechestrul a fost aplicat în modul corespunzător.

A afirmat că, conform rulajului din cont eliberat la data de 09 decembrie 2015, după aplicarea sechestrului din 03 noiembrie 2015, în contul bancar al SRL „Parșe-Tutun” au avut loc încasări de mijloace financiare în sumă totală de 931000 de lei, care, însă, ulterior au fost deconțați în temeiul unor operațiuni bancare, însă la moment în cont nu sunt careva mijloace financiare.

A considerat că, situația în care instituția financiară a permis decontarea dintr-un cont bancar a mijloacelor financiare asupra cărora era aplicat sechestrul de către executorul judecătoresc în scopul executării unui document executoriu, eliberat de instanța de judecată, este una inadmisibilă, or, mijloacele financiare respective urmau să fie încasate în mod incontestabil în beneficiul său conform procedurii prevăzute la art. 92 din Codul de executare (incaso), or, la moment documentul executoriu nu a fost executat.

A relevat că, la data de 15 ianuarie 2016 a depus în adresa BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA o cerere, prin care a solicitat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului iscat, propunând băncii achitarea în contul său, în termen de 7 zile calendaristice din data primirii pretenției, a următoarelor sume bănești: a sumei de 931 000 de lei în contul sumei ratate din contul bancar al debitorului SRL „Parșe-Tutun”, a sumei de 20000 de lei în contul dobânzii de întârziere, a sumei de 50000 de lei în contul compensării prejudiciului moral, a sumei de 20000 de lei în contul compensării serviciilor juridice, iar în total a sumei de 1021000 de lei, fiind avertizată că, în caz contrar, va fi nevoit să apeleze la toate instrumentele juridice pentru a-și apăra drepturile recunoscute de lege.

A remarcat că, prin scrisoarea nr. c102-83.2016 din 02 februarie 2016 BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA l-a informat că, la data de 03 noiembrie 2015, urmare a recepționării încheierii executorului judecătoresc Vlad Zaporojan nr. 046-2865/15 de asigurare a executării documentului executoriu, BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA s-a conformat acesteia și a aplicat sechestrul pe mijloacele financiare corespunzător sumei urmărite din contul bancar al debitorului SRL „Parșe Tutun”, aducându-i la cunoștință executorului judecătoresc despre faptul aplicării sechestrului. De asemenea, l-a mai informat că, la data de 20 noiembrie 2015 a recepționat încheierea executorului judecătoresc Vlad Zaporojan nr. 046-2865/15 privind anularea parțială a măsurilor de asigurare, prin care s-a dispus anularea măsurilor de asigurare aplicate anterior față de debitorul SRL „Parșe Tutun”, conformându-se acesteia.

A specificat că, executorul judecătoresc Vlad Zaporojan nu a emis la data de 20 noiembrie 2015 o astfel de încheiere și nu a dispus anularea măsurilor de asigurare, fapt confirmat prin răspunsul executorului judecătoresc din 18 februarie 2016, anexat la dosar.

A declarat că, este incontestabil stabilită vina băncii în încălcarea măsurii de asigurare dispuse de executorul judecătoresc și în ratarea încasării mijloacelor financiare în sumă de 931000 de lei din contul debitorului SRL „Parșe-Tutun”, iar în acest caz, banca urmează să-i achite, în temeiul art. 14 din Codul civil și art. 23 alin.(2) din Codul de executare, această sumă de bani.

A considerat că, banca urmează să recupereze toate prejudiciile materiale și morale, care au fost cauzate prin acțiunile neglijente sau poate chiar intenționate ale băncii în raport cu drepturile sale legitime. Or, în acțiunile BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA se definesc cu claritate toate componentele răspunderii delictuale: fapta ilicită, prejudiciu, legătura causală dintre faptă și prejudiciu, ceea ce constituie temei de încasare a prejudiciului material, inclusiv și a celui moral.

A solicitat încasarea din contul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA a sumei de 931000 de lei, cu titlu de prejudiciu material, a dobânzii de întârziere pentru perioada 09 decembrie 2015-22 martie 2017 în sumă de 261484 de lei, a sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 25000 de lei.

Prin hotărârea din 26 mai 2016 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de către Anatolie Culicov a fost admisă parțial și au fost încasate din contul BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA în beneficiul lui Anatolie Culicov suma de 931000 de lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 25000 de lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 10 iulie 2018 BC „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” SA, reprezentată de către avocatul Roger Gladei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 14 noiembrie 2018 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

La data de 06 februarie 2019, în cadrul examinării recursului, Anatolie Culicov a depus cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (2) din Codul de executare.

Studiind cererea depusă de către Anatolie Culicov cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea urmează a fi admisă din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 12¹ alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și

ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin. (1) lit.a) din Constituție;
- b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Conform paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

În paragraful 83 din Hotărârea menționată, Curtea Constituțională a reținut că, verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale, iar judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că, la caz, sunt întrunite condițiile necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate stabilite în art. 12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă și de Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 2 din 09 februarie 2016.

Astfel, obiectul excepției și, anume, Codul de executare intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția este ridicată de către partea în proces, prevederile contestate sunt aplicabile cauzei și nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale pe acest obiect, motiv din care cererea înaintată urmează a fi admisă.

Totodată, ca rezultat al admiterii cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a amâna examinarea recursului în prezenta cauză, reieșind din dispozițiile art. 12¹ alin. (3) Cod de procedură civilă, conform cărora ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în

continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea depusă de către Anatolie Culicov cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale pentru verificarea constituționalității prevederilor art. 23 alin. (2) din Codul de executare, cu amânarea examinării recursului până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu art. 12¹, 270 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se admite cererea depusă de către Anatolie Culicov cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se transmite Curții Constituționale cererea depusă de către Anatolie Culicov privind controlul constituționalității prevederilor art. 23 alin. (2) din Codul de executare.

Se amână examinarea recursului declarat de către Banca comercială „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni, reprezentată de către avocatul Roger Gladei, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatolie Culicov împotriva Băncii comerciale „Mobiasbancă-Groupe Societe Generale” societate pe acțiuni, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Vlad Zaporozjan și Societatea cu răspundere limitată „Parșe-Tutun” cu privire la repararea prejudiciului material și moral și încasarea dobânzii de întârziere, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Mariana Pitic